

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 46. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139966159536/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Her de trette, raade-vilde,
Jammerfulde Frelse faaer.
Her er rette Lædske-Kilde,
I vor hulde Frelsers Saar.

2.

Du, o rene, for mig qvalte,
Stegte, døde Offer-Lam!
Du allene fuldt betalte
Al min Brøde, Last og Skam,
At jeg vover, paa dit Hiertes
Trygge Anker, Liv og Død,
Og forsover, ved din Smertes
Søde Tanker, al min Nød.

Nr. 295. - XII.

18

En Paaske-Sang.

1.

Engelen.

Hvorledes gaacr det her?
Hun synker ned i Sorgen,
Og det paa Paaske-Morgen.
Maria, som i sær
Sin Frelser havde kiær.
Maria Magdalene,
Beklemt, forladt og eene,

Nr. 295 - XII. Varianter fra Brorsons manuskript (se indledningen, s. 24 fig.). Overskrift: *Aria om samme Materie. Mel.: Nur frisch zum Himmel zu.*

1, 8: *hulde*] milde, kærlige. — 2, 1: *qvalte*] pinte. — 2, 2: *stegte* ... *Offer-Lam*] Det mærkelige udtryk beror på tanken om Jesus som det sande påskelam, 1. Kor. 5, 7, idet påskelammet ifølge 2. Mos. 12, 8 skulle være stegt. — 2, 5-6: Jeg vover at leve og dø i tillid til det sikre holdepunkt (*trygge Anker*, jfr. Hebr. 6, 19), som jeg har i dit hjerte a: i din kærlighed. — 2, 5: *at*] så at. — 2, 7-8: *forsover* ... *al min Nød*] sover bort fra a: finder fred for al min nød; *din Smertes* ... *Tanker*] lukkerne om din smerte.

Nr. 295 - XII. Original. Præce: Maria Magdalene ved Jesu grav påskemorgen, Joh. 20, 1-2. 11-17. Om digtets afhængighedsforhold til en aria af Ambrosius Stub se Hans Bris, *Analysér og Problemer I*, 1933, s. 281 fig. — 1, 4: *i sær*] i særlig grad.

Vil svømme hen i Graad,
Og veed slet intet Raad.
Hun synker &c.

2.

Maria.

Ja her er holden Vagt!
O! maatte jeg kun vide
Saasant, til hvilken Side
De har min Herre lagt;
Jeg hented' ham med Magt.
Hvor skulde mine Taare
Da salve dig paa Baare,
Og sige dig: God Nat,
Min ævig søde Skat!
O maatte jeg &c.

19

3.

JESus.

Ak! see hvor Hiertet slaaer!
Hvad gjør du her i Haven;
Hvad søger du i Graven?
Beklemt for den du gaaer,
Som hos din Side staaer.
Maria! du skal fige,
Til mine Brødre sige:
Til Faderen jeg snart
Nu holder Himmel-fart.
Hvad gjør du &c.

4.

Maria.

Hallelujah! Du est,
Immanuel, opstanden,

1, 9: intet] ingen. 2, 2: O] Men. 3, 8-9: Til Faderen jeg snart Nu holder Himmel-fart! Nu skal I sige snart Min glade Himmel-fart.

2, 1: Mt. 27, 85 flg.; 28, 4. Marias ord er meent ironisk: Her er rigtigt nok holdt godt vagt, siden Jesu legeme er borte. — 2, 6: Faare] Bertal af Taar. — 2, 8: god Nat] larvel. — 3, 6: fige] haste. — 4, 2: Immanuel] Gud med os, benævnelse for Jesus, Es. 7, 14; Mt. 1, 23.

Har knuset Slange-Panden,
Og givet ham sin Rest;
Men os en ævig Fest.
Trods Synd! Du est hengivet.
Trods Død! Du est jo Livet.
Trods Helveds hele Flok!
Du est os ævig nok.
Immanuel opstanden &c.

Nr. 296. - XIII.

20

1,

I arme Qvinder! hvorfor saa vaade Kinder,
Saa vaade Kinder? hvad skal den Urte-Kram?
Jeg siger sandt; Han er igien opstanden,
Igien opstanden det slagtede Guds Lam.
O Tak, vort Liv det søde!
Tak! Tak! Du for os døde
Du for os døde. Hallelujah! Vi veed:
Du lever, vi tillige,
Saa læng' du har et Rige
Du har et Rige, i Tiid og Ævighed.

2,

Velkommen søde Guds Søn, vort Liv fra Døde,
Vort Liv fra Døde, fra Kors, fra Striid og Grav!
Du slap fra dennem, og vi med dig igiennem
Med dig igiennem din Pines røde Hav.

4, 9 *svig*] *Himnel*.

4, 3: 1. Mos. 3, 15. — 4, 4: *sin Rest*] sin bekomst. — 4, 6-8: *trods*] lige meget med. — 4, 6: *du est hengivet*] nemlig for vore synder, Rom. 4, 25. — 4, 7: *du est jo Livet*] Joh. 11, 25; 14, 6; Kol. 3, 4.

Nr. 296—XIII. Original. Et påskedigt. Emne: engels budskab til kvinderne ved graven, Mt. 28, 5-6; Mk. 16, 5-6. Jfr. nr. 46. Digtet er en dialog, men mangler replikangivelse: i 1, 1-4 er englen den talende; i resten af digtet taler kvinderne og bringer den opstandne en lovprisning. — 1, 2: *Urte-Kram*] i ældre sprog: krydderier, her om de »dyrebare urter» (nu »vellygtende salver»), som kvinderne bragte med til graven, Lk. 23, 56; 24, 1. — 1, 4: *det slagtede Guds Lam*] Es. 53, 7; 1. Kor. 5, 7; Joh. Ab. 5, 6, 12. Jfr. Joh. 1, 29. — 1, 5: *vort Liv*] tiltale til Jesus, Kol. 3, 4. — 1, 8: *di tillige*] også vi (lever, når du lever), Joh. 14, 19. — 2, 4: *igiennem din Pines røde Hav*] om Jesu blodige sved, men samtidig betydning til Israels frelse ved overgangen over det røde hav, 2. Mos. 14.